

Súd: Najvyšší súd SR  
Spisová značka: 7Sžo/1/2017  
Identifikačné číslo spisu: 1014200062  
Dátum vydania rozhodnutia: 24.08.2017  
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová  
Funkcia: sudca  
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014200062.1

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: B. E., nar. XX. V. XXXX, bytom v V. nad Z., O. C. č. XXX/X - XX, proti odporcovi: Centrum právnej pomoci, Kancelária Trenčín, Hviezdoslavova č. 3, Trenčín, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 20. decembra 2013, sp.zn.: 2N 8670/2013, Č. RZ.: 60 323/2013, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 13. októbra 2014, č.k. 9Sp/8/2014-39, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky odvolanie navrhovateľa o d m i e t a .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

### Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 13. októbra 2014, č.k. 9Sp/8/2014-39 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie o preskúmanie rozhodnutia odporcu z 20. decembra 2013, sp.zn.: 2N 8670/2013, Č. RZ.: 60 323/2013, vo výške 35,- eur v zmysle Položky č. 10 písm. e/ Sadzobníka súdnych poplatkov tvoriaceho prílohu zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v rozhodnom znení (ďalej len „zákon č. 71/1992 Zb.“).

2.

Proti tomuto uzneseniu podal navrhovateľ (podľa obsahu podania) odvolanie. Namietal neoprávnenosť vyrubeneho súdneho poplatku vo výške 35,- eur. Uviedol, že na základe žiadosti o poskytnutie právnej pomoci žiadal o poskytnutie právnej pomoci vo veci dovolania týkajúceho sa vyživovacej povinnosti. Nakoľko však konanie vo veciach vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí je podľa § 4 ods. 1 písm. g/ zákona č. 71/1992 Zb. oslobodené zo zákona od súdnych poplatkov, tak aj predmetné konanie vo veci žiadosti o

poskytnutie právnej pomoci by malo byť od súdnych poplatkov oslobodené. Vzhľadom na uvedené navrhovateľ uzavrel, že vyrubenie súdneho poplatku je v priamom rozpore s § 4 ods. 1 písm. g/ zákona č. 71/1992 Zb.

3.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok - ďalej len „OSP“ a § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - ďalej len „SSP“), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 v spojení s § 246c OSP a s § 492 ods. 2 SSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je potrebné odmietnuť.

Podľa § 492 ods. 2 SSP odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 47 ods. 2 OSP ak nebol adresát písomnosti, ktorá sa má doručiť do vlastných rúk, zastihnutý, hoci sa v mieste doručenia zdržuje, doručovateľ ho vhodným spôsobom upovedomí, že mu zásielku príde doručiť znovu v deň a hodinu uvedenú v oznámení. Ak zostane i nový pokus o doručenie bezvýsledným, uloží doručovateľ písomnosť na pošte alebo na orgáne obce a adresáta o tom vhodným spôsobom upovedomí. Ak si adresát zásielku počas jej uloženia nevyzdvihne, považuje sa deň, keď bola zásielka vrátená súdu, za deň doručenia, i keď sa adresát o tom nedozvedel.

Podľa § 204 ods. 1 veta prvá OSP odvolanie sa podáva do 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje.

Podľa § 218 ods. 1 písm. a/ OSP odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané oneskorene.

Zo spisu krajského súdu je zrejmé, že uznesenie z 13. októbra 2014, č.k. 9Sp/8/2014-39 bolo zo strany krajského súdu riadne doručované. Z obálky vrátenej súdu vyplýva, že „1. Neúspešný pokus o doručenie s výzvou o opakované doručenie“ bol uskutočnený dňa 27. októbra 2014, „2. Opakované doručenie“ bolo vykonané dňa 28. októbra 2014 a „3. Deň uloženia zásielky“ bol 28. októbra 2014. Následne bola predmetná zásielka dňa 21. novembra 2014 vrátená krajskému súdu - deň doručenia zásielky (§ 47 ods. 2 veta tretia OSP), pričom po uplynutí lehoty na podanie odvolania predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 9. decembra 2014.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že navrhovateľ svoje odvolanie (spísané dňa 23. novembra 2015) podal na Okresný súd Trenčín dňa 26. novembra 2015, pričom na poštovú prepravu ho podal dňa 24. novembra 2015.

Nakoľko 15-dňová lehota na podanie odvolania začala navrhovateľovi plynúť dňom 22. novembra 2014 (§ 57 ods. 1 OSP), jej koniec pripadol na deň 8. decembra 2014 (posledný deň na podanie odvolania - bežný pracovný deň) a navrhovateľ podal odvolanie 23. novembra 2015, podal odvolanie oneskorene.

Najvyšší súd nezistil procesné pochybenie na strane krajského súdu pri aplikácii fikcie doručenia dotknutého a odvolaním napadnutého uznesenia v zmysle § 47 ods. 2 OSP. Preto postup krajského súdu považuje za správny a v súlade so zákonom.

V tejto súvislosti najvyšší súd pripomína, že doručienka má povahu verejnej listiny, ktorá osvedčuje skutočnosti v nej uvedené, a teda v danom prípade postup podľa § 47

ods. 2 OSP. Údaje uvedené na doručenke sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak, a preto dôkazné bremeno o tom, že sa navrhovateľ v čase doručovania uznesenia krajského súdu nezdržiaval v mieste svojho bydliska, spočívalo na navrhovateľovi, ktorý však nenamietal, a ani nepreukázal, že sa v mieste svojho bydliska nezdržiaval v čase tohto doručovania.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, najvyšší súd odvolanie ako oneskorene podané podľa § 218 ods. 1 písm. a/ v spojení s § 204 ods. 1 OSP odmietol.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a analogicky podľa § 146 ods. 1 písm. c/ OSP a vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže výsledok konania je obdobný, ako pri zastavení konania.

Nad rámec najvyšší súd dáva navrhovateľovi do pozornosti tú skutočnosť, že predmetom konania vedeného pred krajským súdom pod spisovou značkou 9Sp/8/2014 bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu z 20. decembra 2013, sp.zn.: 2N 8670/2013, Č. RZ.: 60 323/2013, ktorým odporca postupom podľa § 10 ods. 5 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z.z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov nepriznal navrhovateľovi nárok na poskytovanie právnej pomoci. Uvedené konanie podliehalo v rozhodnom období súdnemu poplatku v zmysle Položky č. 10 písm. e/ Sadzobníka súdnych poplatkov („konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, ak rozhodol okresný súd alebo krajský súd“), a to vo výške 35,- eur. Predmetom konania teda nebola otázka vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí; táto bola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod spisovou značkou 30P/44/2012, pričom v tom konaní bol navrhovateľ podľa § 4 ods. 1 písm. g/ zákona č. 71/1992 Zb. zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov, ale nie v konaní vedenom pod spisovou značkou 9Sp/8/2014. Navyše zákon č. 71/1992 Zb. upravuje vo svojom ustanovení § 4 ods. 3 oslobodenie od súdnych poplatkov tomu účastníkovi, ktorému bol priznaný nárok na poskytnutie právnej pomoci podľa osobitného predpisu. V tomto konkrétnom prípade však navrhovateľovi nárok na poskytnutie právnej pomoci priznaný nebol.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.